

Bugetul UE pe 2010

Focus

Bugetul UE pentru 2010 a fost adoptat de Parlamentul European la sfârșitul anului trecut. Acesta este de 141,4 miliarde de euro (în angajamente) și 122,9 miliarde de euro (în plăți). În dosarul de față vă prezentăm procedurile de adoptare a bugetului, diferitele resurse ale venitului și modul în care banii sunt cheltuiți.

Principala provocare a bugetului de anul acesta a fost găsirea finanțării pentru planul de redresare economică, care va costa 2,4 miliarde de euro.

Bugetul pe anul 2010 este ultimul adoptat conform Tratatului de la Nisa. Conform noului Tratat de la Lisabona, Parlamentul European va decide, împreună cu miniștrii UE, asupra tuturor cheltuielilor, din 2011 fiind anulată diferența între cheltuielile „obligatorii” (agricultură și acorduri internaționale) și cele „neobligatorii”. În plus, Tratatul de la Lisabona simplifică procedura bugetară și introduce caracterul obligatoriu al perspectivei financiare.

Un buget anual într-un cadru financiar pe termen lung

În principiu, Consiliul și Parlamentul hotărăsc, împreună, în fiecare an, bugetul european. Pentru a evita crize bugetare asemănătoare cu cele din anii 1988, 1993 și 1999, Consiliul și Parlamentul lucrează de acum înainte, plecând de la propunerea Comisiei, într-un cadru financiar multianual (CFM), care poartă și denumirea de „perspectivă financiară”. Acest cadru, care acoperă mai mulți ani bugetari, stabilește un buget total și un plafon maxim pentru cheltuielile din fiecare domeniu.

De aceea, fiecare buget anual trebuie să respecte limitele fixate în perspectiva financiară. Cu toate acestea, acordul a lăsat o marjă de flexibilitate în cazul unor situații neașteptate - în principal în domeniul finanțării politicii externe.

Perspectiva financiară 2007-2013

După îndelungi negocieri, statele membre au ajuns la un acord în decembrie 2005. Însă linia adoptată de șefii de stat era diferită de cea ce propusese inițial Comisia și de cea ce considera Parlamentul că era necesar pentru a face față provocărilor Uniunii în perioada 2007-2013. Președinția Consiliului – pe atunci, cancelarul austriac și ministrul său de finanțe – a trebuit, prin urmare, să ajungă la un acord cu deputații europeni pentru cuantumul bugetului și conținutul cheltuielilor. Acest acord a fost încheiat, în cele din urmă, în aprilie 2006.

Parlamentul European a ratificat noul acord inter-instituțional care cuprinde cadrul financiar multianual 2007-2013, prevăzând, în același timp, revizuirea acestui mecanism în 2009.

Perspectivile financiare pentru perioada 2007-2013 se împart în cinci capitole:

1. **Creștere durabilă:** această rubrică include fondurile structurale, cercetarea și educația, cu un buget de 382 de miliarde de euro pentru 7 ani
2. **Conservarea și gestionarea resurselor naturale:** este vorba de finanțarea politicii agricole comune și a politicilor de mediu, cu un buget de 371 de miliarde de euro
3. **Cetățenie, libertate, securitate și justiție:** 10,7 de miliarde de euro sunt destinate activităților legate de justiție și afaceri interne. Această sumă va acoperi și programele care încurajează cetățenia europeană, cum ar fi schimburile între tineri, înfrățirea orașelor și dimensiunea europeană a presei și culturii
4. **Uniunea Europeană ca actor global:** 49,5 de miliarde de euro vor fi alocate acțiunilor în favoarea țărilor în curs de dezvoltare, promovării drepturilor omului, politicii externe și de securitate comune și sprijinului pentru dezvoltarea țărilor învecinate
5. **Administrația** (inclusiv serviciile de traducere) va beneficia de 49,8 de miliarde de euro, adică 5,75% din bugetul total.

Comisia Europeană, în calitate de executiv al UE, este responsabilă cu implementarea unei părți mari din buget, dar și cu redactarea unei propuneri de buget în fiecare an.

Bugetele celorlalte instituții europene sunt relativ mici și sunt legate de administrație: personal, infrastructură, informare, traducere și interpretare. Comisia execută bugetele pentru politicile europene majore, precum agricultura, coeziunea, acțiunile externe etc.

Conform Tratatului de la Lisabona, planul bugetar UE pe termen lung este obligatoriu (pe cel puțin cinci ani, în loc de șapte ani, ca acum). Pentru adoptarea perspectivei financiare este necesară aprobarea Parlamentului European. Acesta din urmă a sugerat ca actuala perspectivă financiară să fie prelungită până în 2015 sau 2016, pentru ca perioada următoare perspective să coincidă cu mandatul Parlamentului și cu cel Comisiei.

Cum se stabilește bugetul anual al Uniunii Europene?

Conform Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European are puteri egale cu miniștrii UE în stabilirea bugetului UE. În plus, Tratatul de la Lisabona simplifică procedura bugetară și introduce caracterul obligatoriu al perspectivei financiare.

Conform noului Tratat de la Lisabona, Parlamentul European va decide, împreună cu miniștrii UE, asupra tuturor cheltuielilor, din 2011 fiind anulată diferența între cheltuielile „obligatorii” (agricultură și acorduri internaționale) și cele „neobligatorii”. Procedura de decizie în două lecturi a fost înlocuită de o singură lectură (în Parlament și Consiliu).

În 2010, instituțiile europene vor trebui să ajungă la un acord privind noile reguli și un program pentru implementarea Tratatului de la Lisabona.

Comisia Europeană va prezenta proiectul de buget pentru 2011 în aprilie sau mai anul acesta. Consiliul și Parlamentul (reprezentat de comisia pentru bugete) examinează acest proiect și negociază pe timpul verii și la începutul toamnei. Bugetul final va fi hotărât într-o reuniune între cele două instituții în noiembrie și adoptat oficial în decembrie.

Parlamentul adoptă bugetul pe 2010 al Uniunii Europene

Parlamentul a adoptat la sfârșitul anului 2009 bugetul UE pentru 2010, care va fi de 141,4 miliarde de euro în angajamente și 122,9 miliarde euro în plăți; acesta reprezintă 1,04% din produsul intern brut al UE. Propunerea inițială a Consiliului a fost de 120,5 miliarde de euro și cea a Parlamentului de 127,5 miliarde de euro.

{}Planul de redresare economică

Principala provocare a bugetului 2010 a fost găsirea finanțării pentru planul de redresare economică, care va costa 2,4 miliarde de euro. Planul, care ajunge la 5 miliarde de euro, este destinat anilor 2009 și 2010 și va sprijini proiectele energetice, precum și dezvoltarea rurală. Atunci când a fost adoptat acest plan, finanțarea pentru a doua parte a perioadei (2,4 miliarde de euro) nu fusese încă stabilită.

În urma negocierilor din ultimele luni ale anului 2009, instituțiile au căzut de acord asupra surselor de finanțare: utilizând fondurile ne-cheltuite și marjele (în principal din agricultură și cheltuieli administrative) pentru 2009 și 2010, și de asemenea prin contribuțiile statelor membre care au adăugat 120 milioane euro.

Introducerea în buget a 300 de milioane de euro pentru sprijinirea producătorilor de lactate și a unui fond de 75 de milioane de euro pentru dezafectarea centralei nucleare de la Kozloduy (Bulgaria) se datorează în mare parte influenței deputaților europeni.

Bugetul UE pe 2010

- ultimul adoptat conform Tratatului de la Lisabona
- reprezintă 1,04% din produsul intern brut al UE
- echivalează cu o contribuție de aproximativ 246 de euro pe locuitor (sau 65 de cenți pe zi)
- costurile administrative reprezintă 6,4% din buget.

De unde provin banii din bugetul comunitar?

Bugetul Uniunii Europene este finanțat printr-un sistem de „resurse proprii”. În 2010, veniturile de 122,9 miliarde de euro proveneau din:

- resurse tradiționale: drepturile vamale percepute pentru importuri, prelevările agricole 11,55%
- parte din taxele pe valoarea adăugată (TVA) naționale - 11,35%
- „resursa VNB” (proporțională cu bogăția economică a fiecărui stat membru) - 75,94%
- alte venituri.

Plățile pentru anul 2010 reprezintă 1,04% din produsul intern brut al UE (sub limita stabilită de 1,24%).

Bugetul multianual al UE

În cadrul audierii comisarului desemnat pentru buget, Janusz Lewandowski, un punct important al dezbaterii a fost revizuirea perspectivei financiare 2007-2013. Parlamentul sugerează ca această perioadă să fie prelungită până în 2015 sau 2016, pentru ca următoarea perspectivă financiară să coincidă cu mandatul Parlamentului și cu cel al Comisiei.

„Prelungirea perspectivei financiare actuale este una din multele soluții posibile pentru ca planul bugetar să coincidă cu mandatul Parlamentului. Dar nu este singura”, a spus domnul Lewandowski.

Comisarul desemnat a susținut părerea președintelui Barroso de revizuire a perspectivei financiare după prezentarea strategiei 2020, programată pentru iunie.

Ce se înțelege prin „contribuții nete”?

Pentru anul 2010, 19,5% din veniturile Uniunii provin din Germania, 18% din Franța, 13,9% din Italia, 10,4% din Marea Britanie și 9,6% din Spania.

În dezbaterile publice, sunt menționați frecvent „contribuabilii neti” ai UE, care reprezintă adesea un subiect de discordie. Calculul acestor contribuții nete ia în considerare, pe de o parte, ceea ce fiecare stat membru a transferă și, pe de altă parte, ceea ce primește de la UE, prin intermediul diferitelor fonduri europene. Pornind de la acest calcul, se afirmă adesea că anumite state membre contribuie mai mult decât altele la bugetul european, ca valoare netă și pe persoană. De unde concluzia că acești „contribuabili neti” profită mai puțin de UE și politicile sale decât alte state membre. Statele menționate, în general, sunt Germania, Franța, Țările de Jos, Italia, Marea Britanie și Suedia.

Există cu adevărat o contribuție netă?

Compararea „contribuțiilor” statelor membre cu fondurile pe care acestea le primesc în schimb și prezentarea diferenței dintre aceste două valori sub formă de „contribuție netă” este totuși un exercițiu dificil și controversat din mai multe motive.

- o mare parte din bugetul Uniunii Europene nu revine statelor membre. Aceasta poate, în realitate, să fie dedicată politicilor de sprijinire a unor țări terțe (de exemplu țările în curs de dezvoltare sau țările învecinate), sau finanțării funcționării instituțiilor europene (5,9% din buget)
- numeroase proiecte europene sunt internaționale prin natura lor: ar fi însă ipocrită acordarea beneficiului doar țării în care este încheiat contractul principal
- chiar dacă UE cofinanțează, de exemplu, lucrări de infrastructură în regiuni europene mai puțin dezvoltate, se face adesea apel, pentru punerea în practică a proiectului, la întreprinderi din alte țări europene. Prin urmare, le este acordată o parte din fondurile disponibile pentru proiect, ceea ce contribuie la activitatea economică și la bogăția statului membru în care întreprinderea își are sediul
- prin natura sa, UE este o comunitate bazată pe solidaritatea între membrii săi. Tratatul său fondator le angajează astfel să „consolideze unitatea economiilor lor și să asigure dezvoltarea armonioasă a acestora prin reducerea decalajelor între anumite regiuni și a întârzierii în cazul regiunilor defavorizate”. Redistribuirea este astfel un obiectiv foarte clar definit
- în fine, drepturile vamale sunt încasate în țara în care bunul a intrat pe teritoriul european, beneficiul fiind atribuit, prin urmare, acestei țări. Or, în realitate, drepturile sunt plătite de consumatorul final, care se află adesea în alt stat membru. De exemplu, dacă o mașină coreeană este importată în Europa prin portul Rotterdam sau Anvers, drepturile sunt plătite Țărilor de Jos sau Belgiei. Însă aceasta este apoi transportată în alt stat membru pentru a fi vândută.

Ce se întâmplă după adoptarea bugetului?

Comisia Europeană este responsabilă de execuția bugetului pe parcursul întregului an bugetar. Fondurile trebuie cheltuite în cursul anului pentru care au fost prevăzute. Cu anumite condiții, acestea pot fi amânate în anul următor.

Rolul Comisiei

Până în luna septembrie a anului bugetar în curs, Comisia poate să facă totuși propuneri de buget rectificativ. Aceste modificări intră în vigoare în momentul în care Președintele Parlamentului European le declară adoptate. De exemplu, în 2007 au fost adoptate șapte propuneri de buget rectificativ de către Consiliu și Parlament.

Comisia este responsabilă din punct de vedere politic de execuția bugetului, însă peste 80% din fonduri sunt gestionate, în realitate, la nivel național. Acesta este motivul pentru care Parlamentul insistă ca guvernele naționale să își asume o mai mare responsabilitate politică în ceea ce privește modul în care fondurile europene sunt utilizate în propriile lor țări.

Descărcarea de gestiune

În orice caz, Comisia are obligația de a prezenta în fața Consiliului și Parlamentului un raport privind execuția bugetului, prezentând conturile pentru exercițiul financiar precedent.

Parlamentul este singura instituție care poate acorda sau refuza descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului comunitar. Descărcarea de gestiune reprezintă procedura prin care Parlamentul European încheie un exercițiu bugetar. Aceasta are scopul de a verifica exactitudinea cu care a fost gestionat bugetul. Parlamentul ia decizia pe baza raportului anual publicat de Curtea de Conturi și a recomandărilor Consiliului.

Scopul descărcării de gestiune este verificarea gestiunii bugetare. Descărcarea reprezintă aspectul politic al controlului bugetului și „eliberează” instituția vizată de responsabilitatea gestiunii unui exercițiu bugetar la finalul acestuia. Sunt posibile trei variante: acordarea, amânarea sau refuzarea descărcării de gestiune. Amânarea și, ulterior, refuzarea acordării descărcării de gestiune Comisiei pentru anul 1996 a fost la originea demisiei Comisiei Santer, în martie 1999.

Procedura de descărcare de gestiune în cadrul Parlamentului European

În timp ce bugetele rectificative sunt gestionate de Comisia pentru bugete, Comisia pentru control bugetar este cea care urmărește execuția bugetului. Procedura de descărcare de gestiune începe prin prezentarea de către Curtea de Conturi a raportului anual în fața membrilor Comisiei pentru control bugetar. Comisia urmărește execuția bugetului și prin audierea diferiților comisari însărcinați cu politicile care beneficiază de un buget important. Comisia pentru control bugetar pregătește apoi raportul privind descărcarea de gestiune care urmează să fie votat în ședință plenară.

Procedura descărcării de gestiuni începe în momentul în care Curtea de Conturi prezintă un raport în cadrul Comisiei pentru Control bugetar de la Parlamentul European. Anul acesta, descărcarea de gestiune pe anul 2006 a fost acordată pe 22 aprilie, în plen, la Strasbourg.

Comisia pentru control bugetar organizează, în urma executării bugetului, audieri publice cu diverși comisari europeni care sunt responsabili cu zone politice specifice, care au implicații bugetare considerabile.